

A GENDER-FORRADALOM UTÓPIÁJA

ANTALÓCZY PÉTER -
BIRINYI MÁRK

Matthew Ashton, a Lego designért felelős alelnöke nemrégiben bejelentette, hogy a Pride Month előtt a gyermekjátékokat gyártó világcég „Mindenki csodálatos” névre keresztelt játékkollekciót hoz forgalomba az LMBTQ-közösséggel vállalt szolidaritás jegyében. Az egyes játéktípusok színeit a transznemű büszkeséget szimbolizáló újabb jellel kiegészített szivárványzászló ihlette. A cég nem titkolt szándéka, hogy ezáltal is a másság befogadására és empátiára kívánja nevelni a gyermekeket egy támogató és befogadó jövő érdekében. A kezdeményezés a hétköznapi ember számára szokatlanok tűnik, éppen ezért érdemes egy pillantást vetni a mögötte meghúzódó ideológia hátterére és annak következményeire.¹

POLITIKAI ELŐZMÉNYEK

Joe Biden, az Egyesült Államok 46. elnöke hivatalba lépése után nem sokkal a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű, *queer* és interszexuális személyek emberi jogainak előmozdítása céljából memorandummal² fordult a hazai és külföldön szolgálatot teljesítő kormányzati szervekhez,³ amelyben felszólította őket, hogy tegyenek meg mindent a szexuális irányultság, a nemi identitás és a nemi jellemzők alapján történő megkülönböztetésből fakadó erőszak megszüntetése érdekében.

Az elnök szándéka semmiképpen sem mondható újszerűnek, hiszen a nyugati államok és a nemzetközi szervezetek a különböző támogatások juttatását rendszerint az LMBTQ-jogok és az abortusz elfogadásához kötötték eddig is,

1 A jegyzeteken megadottakon túl felhasznált irodalom: Sally HINES: *Mi a gender? Bevezetés a XXI. századhoz.* ford. SEPSI László, Scholar, Bp. 2020.; Dale O'LEARY: *A gender forradalma. Az egyenlőség átértelmezése.* ford. SALLAI Gábor, Ős-Kép, Bp. 2020.; Marguerite A. PEETERS: *Genderörület. Útmutató a globális mesterterv megértéséhez.* ford. SALLAI Gábor, Alapjogokért Központ, Bp. 2020. és SZILVAY Gergely: *A gender-elmélet kritikája. Töprengések az antropológiai forradalomról a feminizmustól a transzneműségig.* Alapjogokért Központ, Bp. 2020.

2 <<https://www.whitehouse.gov/briefing-room/presidential-actions/2021/02/04/memorandum-advancing-the-huWman-rights-of-lesbian-gay-bisexual-transgender-queer-and-intersex-persons-around-the-world>> (A szövegben, hacsak nem speciálisan indokolt, az „LMBTQ” kifejezést használjuk, amivel a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és magukra – összefoglaló névvel – *queer*ként tekintő szexuális orientációval élő/érző emberek nevében – *kéretlenül is – fellépő lobbira és ideológiára utalunk – a Szerk.*)

3 Itt főként az Amerikai Nemzetközi Fejlesztési Hivatalra (USAID), a Nemzetközi Pénzügyfejlesztési Vállalatra (DFC), illetve az Export-Import Bankra kell gondolni. Az elnöki intézkedés a gyakorlatban azt jelenti, hogy a *megfogalmazott kritériumok a fejlesztési segélyek feltételei lesznek*, vagyis a nemek közötti egyenlőséget be kell építeni a projektekbe, és a források felhasználásának felügyeleti ellenőrzése során be kell mutatni annak megvalósítását.

különösen azokban az országokban, ahol élet- és családbarát törvényeket fogadtak el. Biden egyértelművé tette azt is, hogy a jelen felhívás szerves folytatása a korábbi elnök, Barack Obama kezdeményezésének, aki 2011. december 6-án közzétett memorandumában⁴ globális harcot és hétpontos cselekvési tervet hirdetett az LMBT-személyek emberi jogainak megvédése érdekében. A hivatalba lépő elnök az ügy iránti mély elkötelezettségének ad hangot akkor, amikor az USA világméretű szerepvállalását megerősítve az LMBTQ-státusz vagy ebbéli magatartás alapján történő megkülönböztetés, a homofóbia, a transzfóbia, az intolerancia elleni küzdelem fokozására buzdít, amelyet immár a menekültekre és a menedéket kérő személyekre is kiterjeszt. A hatékony együttműködés érdekében a szövetségi kormány kulcsfontosságúnak tartja a szoros kapcsolat fenntartását a külföldi kormányokkal és nemzetközi szervezetekkel, illetve „civil” szervezetekkel. Biden arra is felszólította az Egyesült Államokat, hogy folytassa az együttműködést a hasonló gondolkodású nemzetek tagjaiból álló csoportokkal, például az ENSZ LMBTI Alapcsoportjával,⁵ és vonja be a többi nemzetközi szervezetet is a diszkrimináció elleni küzdelembe. Az elnök gyors és hatékony válaszokat ígért azokra az esetekre, amikor a külföldi országok kormányai korlátozzák vagy éppen elmulasztják érvényesíteni az LMBTQ-személyek jogait. A Bideni politikai megerősítéseként korábbi erőfeszítésekre alapozva a szenátus demokratái a reprodukciós jogok biztosítása érdekében a fogamzásgátláshoz és az abortuszhoz való hozzáférés jogáért szálltak síkra, s ennek jegyében kezdeményezték egy Szexuális és Reprodukív Egészség és Jólét nevű iroda létrehozását.

A fent említett memorandumban megjelölt elveket Biden elnök nem pusztán gesztusnak és szép szavaknak szánta, ezért a kijelölt célok konkrét megvalósítása érdekében 2021. március 19-én felállította a Genderpolitikai Tanácsot, amelynek elsődleges feladata az abortusz és a gender-kérdések szakpolitikai vonatkozásainak hazai és nemzetközi viszonylatban történő összehangolása. A testület egyik társelnöke Jennifer Klein, Hillary Clinton korábbi tanácsadója és a Nemzetközi Nőkutatási Központ igazgatósági tagja, aki a Fehér Ház feminista külpolitikájának megalkotásával szerzett kiemelkedő érdemeket.

A Tanács megalakítását követően Jennifer Klein és Julissa Reynosa korábbi uruguayi nagykövet az ENSZ Nők Helyzetével Foglalkozó Bizottságának amerikai küldöttségébe nyertek kinevezést.⁶ Hozzájuk társult még Lyric Thompson, aki Jennifer Klein közvetlen munkatársaként vett részt a feminista külpolitika kidolgozásában, illetve Lourdes Ashley Hunter aktivista és szervező, akit „fekete, fogyatékkal élő, nembináris transznemű nőként” tartanak számon. A Biden-féle genderpolitika képviselőinek bemutatkozása nem váratott magára sokáig,

erre jó alkalmat nyújtott az imént említett Bizottság 2021. március 15–26. között New Yorkban megtartott 65. ülése. Az éves konferenciát elméletileg a nők érdekeinek előmozdításáért hirdetik meg évente, ennek ellenére a szervezőbizottság munkájában az utóbbi időszakban a radikális feminista lobbicsoportok által képviselt család- és életellenes irányvonal vált meghatározóvá. Az idei ülészak dokumentumtervezete a nők támogatását és védelmét

a „szexuális és reprodukív jogok és egészség” címszó alatt az abortusz minél szélesebb körben történő biztosításában látja,⁷ de megtalálhatók benne a radikális feminizmus és az identitáspolitika immár hagyományosnak mondható kérdései is (genderkvóta, interszekcionalitás). Ez utóbbi mai értelemben a nemi

család- és életellenes irányvonal vált meghatározóvá

4 <<https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2011/12/06/presidential-memorandum-international-initiatives-advance-human-rights-l>>

5 Az ENSZ New York-i LMBTI-csoportjának átfogó célja, hogy az ENSZ keretein belül az emberi jogok és alapvető szabadságok mindenki, különösen a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek tiszteletben tartásának biztosításán munkálkodjon, különös figyelmet fordítva az erőszak és a diszkrimináció elleni védelemre (<<https://unlgbticoregroup.org>>).

6 A Bizottságnak kiemelkedő szerepe volt általában az ENSZ-tagállamok jogi normáinak fejlődésében, a nők helyzetéről való felvilágosításban, újabban pedig a genderperspektívák világszervezeten belüli népszerűsítésében.

7 Az ENSZ „független szakértői” 2018-ban elítélték az argentin szenátust, miután az leszavazta az abortusz legalizálását, mondván, „az állam nem teljesítette a szexuális és reprodukív jogokra vonatkozó kötelezettségvállalását”.

hovatarozáson alapuló egyenlőtlenségek és az abból eredő hátrányok halmazát jelenti, amely a szubjektív érzéseken alapuló identitáspolitikát és az azzal szoros összefüggő transzgender-doktrínát jelenti. A dokumentumban említett szexuális jogok pedig immár magukban foglalják a gyermekeket érintő szexuális nevelési programokat és az általános LMBTQ-törekvéseket. A transzgender célokat támogató országok a magukat nőnek tartó férfiak tematizálását a „nők és lányok minden sokféleségükben” kifejezés bevezetésével kívánták elérni, más résztvevők a homoszexuális kapcsolatok jogi státuszának megerősítése céljából a „család és annak számos különböző formája” fordulatot látták volna szívesen. Az ülészakon lezajlott viták légköréről többen is úgy vélekedtek, hogy Oroszország és más országok ragaszkodtak a „hagyományos és erősen korlátozó családképhez”, és az amerikai konzervatív katolikus szervezetek is túlságosan sok szerephez jutottak. Günter Sautter, az Egyesült Államok ENSZ-diplomatája a *Le Monde*-nak nyilatkozva sajnálatát fejezte ki azért, hogy egyes küldöttségek szisztematikusan kísérletet tettek a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos nemzetközi kötelezettségvállalások megdöntésére. Brazília például az „abortuszt mint családtervezési módszert” utasította el.

Ami a családokra vonatkozó kérdéseket illeti, mind az EU küldöttsége, mind az amerikai diplomaták nyíltan kérték a családi státusz kiterjesztését az azonos neműek közötti kapcsolatokra, mint a „család különböző formáira”, ugyanakkor kifogásoltak minden olyan nyelvhasználatot, amely az anyák és apák családbéli pozitív szerepére utalna. Helyette inkább a nemek szerint semleges „szülők” kifejezés alkalmazását szorgalmazták. Végül az ádáz erőfeszítések gyümölcsei rendre elmaradtak, mivel a konzervatív országok nem voltak hajlandók engedélyezni az Egyesült Államoknak és az EU-nak az ellentmondásos szexuális jogokkal kapcsolatos kifejezések alkalmazását, amelyeket az ENSZ ügynökségei az abortusz, az LMBTQ-jogok és a gyermekek szexuális autonómiájának előmozdítása érdekében kívántak bevezetni.

A transzatlanti ideológiai gyarmatosításból természetesen Európa sem maradhatott ki, Ursula von der Leyen, az Európai Bizottság elnöke az unió helyzetéről szóló, 2020. évi beszédében az alábbiak szerint nyilatkozott: „Fáradhatatlanul fogok dolgozni az egyenlőségközpontú Európai Unió kiépítésén. Ez egy olyan unió, ahol az lehetsz, aki vagy, és azt szerethetsz, akit akarsz, és ahol nem kell tartanod vádaskodástól és a hátrányos megkülönböztetéstől. Hiszen az ember személyisége nem ideológia kérdése. Ez az identitásunk. És ettől soha senki nem foszthat meg minket.”

Az Európai Bizottság az LMBTQ-személyekre vonatkozó első uniós stratégia elfogadásával (2020. november) kívánta fokozni az „egyenlőségközpontú unió” előmozdítására irányuló tevékenységét. Ennek jegyében a Bizottság vállalja, hogy valamennyi uniós szakpolitikába beépíti az LMBTQ-személyeket érintő hátrányos megkülönböztetés elleni elveket. A következő öt éves időszakra az alábbi célkitűzéseket fogalmazták meg: 1) az LMBTQ-személyekkel szembeni hátrányos megkülönböztetés leküzdése jegyében az unió kiáll a megkülönböztetéssel szembeni jogi védelem érvényesítése és javítása mellett, miközben hangsúlyozza a munkahelyi befogadás és a sokszínűség előmozdítását; 2) az egyenlőtlenség leküzdésére törekszik az oktatásban, az egészségügyben, a kultúrában és a sportban, ugyanakkor biztosítja a nemzetközi védelmet kérelmező LMBTQ-személyek jogait; 3) az LMBTQ-személyek biztonságának garntálása érdekében megerősíti a gyűlölet-bűncselekményekkel, a gyűlöletbeszéddel (*hate speech*) és erőszakkal szembeni jogi védelmüket, továbbá megerősíti a velük szembeni online gyűlöletbeszéd és dezinformáció leküzdésére irányuló intézkedéseket; 4) ezen túl az unió konkrét erőfeszítéseket tesz az LMBTQ-személyek testi épségének, mentális egészségének védelme és előmozdítása érdekében; továbbá 5) az LMBTQ-személyeket támogató és befogadó társadalom építése jegyében az EU a határokon átívelő helyzetekben is biztosítani kívánja a nevezett személyek jogait, illetve erőfeszítéseket tesz a szivárványcsaládok jogi védelmének javítása érdekében, amibe a transznemű, interszexuális és nembináris identitások elismerésének javítása is beletartozik.

transzatlanti ideológiai gyarmatosítás

» az ENSZ és az Európai Unió gendercentrikus politikát folytat

Az előbb felsorolt és az LMBTQ-személyek esélyegyenlőségére irányuló törekvések előmozdítását az EU külkapcsolatai révén a globális térre is kiterjeszti. Az EU esélyegyenlőségi biztosa, Helena Dalli a *Politiconak* nyilatkozva világossá is tette, hogy „az LMBTQ-jogokat nem tisztelő államoknak pénzügyi retorziókkal kell szembenézniük”. Az EU eltökélt szándékait látva az sem lenne meglepő, ha a jövőben az LMBTQ-jogok elismerését, sőt támogatását a jogállamiság kritériumaként határoznák meg.

2021. március 10-én az Európai Parlament határozatot fogadott el az Európai Unió „LMBTQ-zónává” nyilvánításáról,⁸ mégpedig válaszlépésként arra, hogy Lengyelországban egyes településeken „melegmentes zónákat” hoztak létre, illetve Nagykáta önkormányzata határozatot fogadott el „az LMBTQ-propaganda terjesztésének és népszerűsítésének betiltásáról”. „Az LMBTQ-személyek számára az Európai Unióban mindenütt biztosítani kell azt a szabadságot, hogy szexuális irányultságukat, nemi identitásukat, nemi önkifejezésüket és

nemi jellemzőiket az ezen alapuló intoleranciától, megkülönböztetéstől vagy üldöztetéstől való félelem nélkül megélhessék és nyilvánosan megmutathassák [...] a hatóságoknak az egész Európai Unióban minden kormányzati szinten védeniük kell és elő kell mozdítaniuk az egyenlőséget és az alapvető jogokat mindenki számára, beleértve az LMBTIQ-személyeket is” – érveltek az Európai Parlament vitájában a dokumentumot támogató képviselők. A döntés előzményéhez hozzátartozik, hogy az Európai Bizottság korábban már hat olyan lengyel település

programfinanszírozását utasította vissza, amelyek „LMBTQ-ideológiamentesnek” nyilvánították magukat. Didier Reynerds, jogérvényesülésért felelős uniós biztos 2020. július 28-án tett Twitter-bejegyzésében megerősítette, hogy „semmilyen formában nem megengedhető a diszkrimináció az EU-ban. Az uniós forrásokból finanszírozott programoknak érvényt kell szereznie a közös értékeknek”.

Világosan látható tehát, hogy az ENSZ és az Európai Unió családcentrikus politika helyett leginkább gendercentrikus politikát folytat, melynek következtében a genderideológia a társadalom újabb és újabb területein igyekszik átvenni az irányítást. A fentiek alapján jó eséllyel következtethetünk arra, hogy valójában egyfajta kultúrharcnak vagyunk részesei, ami nem ma kezdődött, de még napjainkban sem ért véget, sőt egyre hevesebb vitákat szít. A témával kapcsolatban mind számos kultúrtörténeti, szociológiai és jogi kérdés merült fel.

A GENDERELMÉLET IDEOLÓGIAI HÁTTERE

A gendermozgalom mai képviselői ideológiájuk legitimációjaként előszeretettel hivatkoznak arra, hogy a másság gondolata már az ókorban is létezett, sőt mi több, ez a jelenség az emberiség történelmében mindig is jelen volt, következésképpen szorosan hozzákapcsolódik az ember életéhez. Valójában a genderideológia mai formája a 19–20. században vette kezdetét. Ugyanakkor azt is figyelembe kell venni, hogy esetünkben nem egy egységes és koherens gondolatrendszerrel van szó, mint ahogy a gondolati háttérét adó feminizmus is több hullámra osztható.

A genderről, vagyis a „társadalmi nemről” és szerepről való gondolkodás alapvetően Simone de Beauvoir-nak köszönhető, ugyanis meggyőződése szerint „az ember nem nőnek születik, hanem azzá válik. Az embernőtényt – úgy, ahogy a társadalomban megjelenik – nem határozza meg önmagában sem biológiai, sem pszichikai, sem gazdasági végzete; az emberiség egész múltja és jelene alakította azzá, aki: közbülső lény a férfi és a »nőies«-nek mondott eunuch között.”⁹ Beauvoir ebben a felismerésében előre jelezte a biológiai nem (*sex*) és a társadalmi nem (*gender*) megkülönböztetését. A gender fogalmának elsődleges célja kétségtelenül az volt, hogy ezáltal kétségbe vonja azoknak

8 Lásd bővebben: <https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-9-2021-0089_HU.pdf>.

9 Simone de BEAUVOIR: *A második nem*. ford. GÖRÖG Livia – SOMLÓ Vera, Gondolat, Bp. 1969. 197.

Hegemonia – Gender studies témájú kötetek a wisconsini Madison Egyetem könyvtárában (University of Wisconsin-Madison)

a magyarázatoknak a hitelességét, amelyek a szexuális különbséget és a nemek közti [kölcsonös – a Szerk.] egyenlőtlenségeket „természetes”, biológiai okokra vezették vissza. A genderfeminizmus vagy radikális feminizmus a nemek egyenlőségéért küzdő feminista mozgalmakból fejlődött ki a '60-as évek végén.¹⁰ Meggyőződése szerint a történelem lényege az elnyomók és az elnyomottak közötti harc, a házasságot pedig a férfi és a nő közötti első antagonizmusnak tekinti. E szóhasználatot alapul véve és a marxista történetírást szemlélve, könnyen beláthatjuk, hogy a feminizmus és a marxizmus egyesítésének alapjait maga Engels teremtett meg, aki *A család, a magántulajdon és az állam eredete* (1884) című művében rámutatott arra, hogy „az osztályellentétek első megjelenése a történelemben egybeesik a női és a férfi antagonisztikus viszonyának kifejezésével a monogám házasságon belül, az osztályelnyomás első megjelenése pedig a nőknek a férfiak által történő elnyomásával.”¹¹

Marx közismert tézise szerint a történelem osztályharcok sorozata, amelyben elnyomók és elnyomottak állnak szemben egymással; a harc pedig majd akkor ér véget, ha az utóbbiak, helyzetüket felismerve, megindítják a forradalmat, és bevezetik a proletárdiktatúrát. Ezt követően létrehozhatnak egy teljesen új, osztály nélküli társadalmat, amely különbségtétel nélkül biztosítja mindenki

10 A genderfeminizmus fogalmát Christina Hoff Sommers alkotta meg és *Ki lopta el a feminizmust?* című 1994-es könyvében használta először, hogy megkülönböztesse a korábbi, női egyenlőségre törekvő (első hullámos) feminizmust a '60-as évek végén kifejlődött második hullámos, radikális ideológiától. (A két feminista hullám kapcsán valójában torzulásról van szó. Magyarországon az oly' fontos első hullámos nőjogi – munkabér, választójog, nő-, család-, anya- és gyermekvédelem érdekében folytatott – küzdelmek vezéralakja például Slachta Margit [1884–1974] volt, aki 1920-ban a magyar parlament első női képviselője lett, keresztény-konzervatív programmal, 1945 után szintén bekerült az országgyűlésbe, katolikus-legitimista programmal – a Szerk.)

11 Friedrich ENGELS: *A család, a magántulajdon és az állam eredete*. Kossuth, Bp. 1975. 89–90.

Nembináris – A két nem kizárólagossága elleni harcra felszólító graffiti Berlinben, 2021 (Wikimedia Commons)

számára a békét és jólétet. A marxista osztályellentét analógiájára alapozva a feminista ideológia jeles képviselője, Shulamith Firestone az ellentétek kibékítését a nemek közötti különbségek megszüntetésében látta. Álláspontja szerint „a nemi osztályok felszámolásának biztosítása szükségessé teszi az elnyomott osztály forradalmát és a szaporodás felett gyakorolt ellenőrzés megszerzését: a nők számára a saját testük fölötti rendelkezés visszaállítását, valamint az emberi termékenység női ellenőrzését, beleértve a modern technológiát és a gyermekszülés, gyermeknevelés társadalmi intézményeit is. Ahogyan pedig a szocialista forradalom célja nem csupán a gazdasági osztály privilégiumainak,

hanem maguknak a gazdasági osztálykülönbségeknek az eltörlése volt, úgy a feminista forradalom végcélja – az első feminista mozgalomtól eltérően – nemcsak a férfi előjogoknak, hanem egyben *magának a nemi különbségeknek az eltörlése* kell, hogy legyen; így az emberek közötti genitális különbségeknek kulturális szempontból nem lenne többé semmi jelentőségük.”¹²

A genderelmélet valójában a marxizmus újragondolását jelenti, mivel a megújított konstrukcióban az elnyomott munkásosztály helyét a diszkriminációtól szenvedő LMBTQ-személyek és a férfiak elnyomása alól felszabadítandó nők veszik át. A progresszív ideológia tehát a szerinte csupán társadalmilag konstruált női és férfi nemi szerepek (vagyis a hagyományos gender) megszüntetését szorgalmazza. Álláspontja szerint ugyanis ez a szocializáció kedvezőtlenül és igazságtalanul hat a nőkre, hiszen a nemiség nem más, mint a hatalmi hierarchia, a diszkrimináció és az erőszak eszköze, illetve forrása. A család dekonstrukciójára pedig azért van szükség szerintük, mert az egyrészt rabszolgává teszi a nőt, másrészt a gyermekekben is azt a képzetet kelti, hogy a házasság, a család és az anyaság ontológiailag hozzátartozik az emberi léthez. A nyugati társadalmak jogrendszerében már itt-ott meghonosodott progresszív ideológia magának a társadalomnak a legalapvetőbb tartópilléreit fenyegeti: a házasságot és a családot.

A genderideológia a posztmodern társadalom új típusú individualizmusát szem előtt tartva az utódnemzés és az életstílus önálló, egyéni, befolyásmentes megválasztására buzdít.¹³ Az „új perspektíva” képviselői szerint a nők és a férfiak között semmiféle megkülönböztetés nem lenne szabad tenni, mivel a fennálló különbség csupán társadalmi konstrukció, ezért a teljes egyenlőség megteremtése érdekében mindenképpen meg kell szüntetni. A férfi és nő közötti különbség, ha mégis létezik, semmiképpen sem nevezhető biológiai, sokkal inkább társadalmi, kulturális eredetű, éppen ezért megváltoztatható – szól érvelésük.

A genderelmélet lényegében, amint láttuk, a nemek közötti különbségekből fakadó igazságtalanságok felszámolására tesz kísérletet, mondván: minden biológiai megkülönböztetés társadalmi igazságtalansághoz és elnyomáshoz vezet. A nemek relativizálásával eljutnak azok teljes tagadásáig, sőt helyette több különböző szexuális irányultságról beszélnek, amit mindenki saját elhatározás alapján bármikor megváltoztathat.¹⁴ Ily módon a nők felszabadítása is megvalósul, hiszen megszabadulnak azoktól a társadalmilag megalkotott sztereotípiáktól, amelyek a férfiaktól való függőségre kényszerítik őket. A folyamat egyenes következménye a család fogalmának viszonylagossá tétele,¹⁵ amelybe immár a szírványcsaládok is helyet követelnek maguknak.

A genderfeminista propaganda alapján való módszeres átnevelés lényegében már az óvodában megkezdődik¹⁶ azzal, hogy a hagyományos sztereotípiáktól megfosztott oktatás és kommunikáció feledteti a gyerekekkel a nemspecifikus gondolkodást, amely állítólag igazságérzetük kifejlődését is elősegíti. Az ilyen és ehhez hasonló propaganda alkalmas a testi és lelki fejlődésben lévő

a genderelmélet a marxizmus újragondolását jelenti

12 Shulamith FIRESTONE: *The dialectic of Sex*. Bantam Books, New York, 1970. 12. Kiemelés tőlünk.

13 Az „utódnemzés” alatt többnyire a „reproduktív egészség” lehetséges eszközét, vagyis a „biztonságos abortuszt” értik, az „életstílus” pedig az azonos neműek közötti, illetve a házasságon kívül szexualitás bármilyen formája.

14 Judith Butler szerint „ha a gender konstruált voltát elméletben radikálisan függetlennek tekintjük a biológiai nemtől (szexustól), akkor maga a gender egy szabadon lebegő, mesterkéltné képződménnyé válik, azzal a következménnyel, hogy a férfi, illetve a férfiség éppúgy jelenthet egy női testet, mint egy férfi testet; a nő, illetve a nőiség pedig éppúgy jelenthet egy férfi testet, mint egy női testet” (Judith BUTLER: *Problémás nem. Feminizmus és az identitás felforgatása*. ford. BERÁN Eszter – VÁNDOR Judit, Balassi, Bp. 2007. 6). (Az itt és az előzőekben részletezett okok, jelesül a hagyományos – például első hullámos – feminizmus és az új típusú genderideológia, különösen a transzdoctrina közötti feszültségek miatt a nőjogok képviselői kezdenek kizsorolni a progresszív kánonból, és manapság már konzervatív álláspontot vallónak minősülnek – a Szerk.)

15 Sárosi Péter *A hagyományos család hamis mítosza* című cikkében egyenesen úgy nyilatkozik, hogy a „családideál egyedülállósága és univerzalizációja egy mesterségesen teremtetett mítosz, amivel ideje leszámolni” (<<https://pendulum.444.hu/2020/11/26/a-hagyomanyos-csalad-hamis-mitosza>>).

16 Az érzékenyítés jegyében Magyarországon 2020 szeptemberében megjelent a *Meseország mindenkié* című mesekönyv, amelyben két királyfi lesz szerelmes egymásba, vagy éppen egy fiú akar szoknyát hordani. A kötetet 2021 tavaszán a szírványcsaládokról szóló *Micsoda család* címet viselő kiadvány követte, amelyben minden szereplőnek két édesanyja vagy két édesapja van.

gyermek és fiatalok megzavarására, elhintve bennük a nemiségre vonatkozó bizonytalanságot. Egyik hazai *queer* szervezet az alábbi kérdésekkel igyekszik befolyásolni – ahogy ők nevezik: „érzékenyíteni” – a fiatalokat:

„Érezted már valaha, hogy azok a kategóriák, hogy férfi és nő, vagy akár még a férfiból nő és nőből férfi sem fedik le a nemi identitásod? A nemed percenként, óránként, naponta esetleg évente más és más? Talán nem is egy nemed van? A nemed nem is annyira egyértelmű (esetleg nem is meghatározható)? Unalmas már, hogy mindig azt mondják, csak össze vagy zavarodva, pedig te pontosan tudod, ki vagy, esetleg teljesen elégedett vagy azzal, hogy fogalmad sincs róla? Megbántott vagy esetleg pont jól esett, mikor emberek azt mondták rád, »túl« nőies vagy »túl« férfias vagy, vagy úgy nézel ki, mint egy fiú vagy lány, és ezt olyan hangsúllyal tették, hogy érzékeltessék veled, ez nincs rendben? Milyen jó lenne, ha végre nem kérdeznék meg állandóan, hogy mikor leszel hormonon, szeretnél-e műtétet és a regisztrált nemed megváltoztatni, azt feltételezve, hogy ezek a dolgok rád vonatkoznak? Az ilyen kérdésekre adott igen[ló] válaszok arról tanúskodnak, hogy szükség lenne egy olyan térre, ahol mindezt biztonsággal meg tudnád élni. Egy ilyen világban senki nem erőltetne rád címkéket. Nem érdekelné senkit, milyen gyakran váltogatnád a neved, nemed, identitásod, önkifejezésed, illetve stílusod. Azt viselhetnél, amit akarsz, kísérletezgethetnél bármilyen dzsender-konfigurációval, elmerülhetnél a zavarban, akár szándékosan, akár véletlenül”.¹⁷

Pécsi Rita neveléskutató szerint minél kisebb egy gyermek, annál inkább hat fejlődésére a szexuális tartalom, azonban ezeket az információkat az óvodás és kisiskoláskorú gyerekek nem tudják feldolgozni. A nemi és szexuális identitás megszilárdulása akár 21 éves korig is eltarthat, éppen ezért a másság elfogadását nem óvodás- és kisiskoláskorban kell elkezdni. A szakértő szerint először a természetes szexuális rendet kell bemutatni, s majd csak fokozatosan lehet rátérni az átlagostól eltérő formák ismertetésére, mégpedig azért, hogy az a gyermek életkora szerint is feldolgozható legyen.¹⁸

A fentieket összegezve tehát megállapíthatjuk, hogy az önmagától és a külvilágtól is elidegenedett öntudat egyenesen vezet a társadalmi elidegenedéshez, s az így keletkezett törésvonalak mentén igyekszik „újraterepíteni” önmagát, vagyis saját intuícóiára hagyatkozva próbálja visszanyerni valamilyen utópisztikus közösség szellemét. Más szóval, felejtjük el mindazt, amik vagyunk, aminek születtünk, helyette absztrakció révén teremtjük újra magunkat, hiszen lényünk nem más, mint saját tudatunk terméke, amivel „kísérletezgetve” – amint az előbb idézett szöveg is mondta – szabadon rendelkezünk.¹⁹ A genderfeminizmus valójában válaszreakció az önmagától elidegenedett és önmagát reménytelenül kereső posztmodern ember individualizmusára. Biológiai értelemben ez annyit

jelent, hogy öröklött kromoszómakészletünk által meghatározott születési nemünket hormonkezelés vagy nemváltoztató műtét útján tetszésünk szerint bármikor „korrigálhatjuk”. Dr. Chris Hyde, a Birminghami Egyetem kutatója szerint a „nemváltoztató” iparágnak köszönhetően Nagy-Britanniában évente több ezren esnek át a műtéten, de közülük nagyon sokan traumatizáltak maradnak – egészen az öngyilkosságig –, rendszerint ugyanis megbánják a beavatkozást, testüket pedig csonkolt torzóként birtokolják életük végéig.²⁰

a szexuális felvilágosítást nem kisgyermekkorban kell elkezdni

17 <<https://transvanilla.hu/genderqueer>>

18 <<https://index.hu/belfold/2021/06/27/pecsi-rita-szexuális-felvilágosítás-lmbtq-gyerekek-massag-elfogadása>>

19 A *The Guardian* már 2004-ben arról számolt be, hogy egy páciens 11 év alatt háromszor váltott nemet. Az illető „1967-ben Mark Dainton néven kezdte életét. 1992-ben, egy évvel az első nemváltó műtét előtt, felvette a Patricia Vincent nevet. Négy évvel később Patricia úgy döntött, hogy visszatér a születési neméhez, vagyis Markhoz. Most azonban ismét nővé vált. [...] Valamikor Daintonnak péniszje volt, majd hüvelye, most nincs semmije”.

20 <<https://www.theguardian.com/society/2004/jul/31/health.socialcare>>

A GENDERJOGOK „ELŐBÚJÁSA” ÉS AZOK KÖVETKEZMÉNYEI

A világ genderjogi térképét vizsgálva meglehetősen ellentmondásos kép tárul elénk. A jogi szabályozás tekintetében alapvetően három különböző kategóriába sorolhatjuk az országokat. A legszélsőségesebb esetekben halálbüntetéssel, szabadságvesztéssel, munkatáborral vagy pénzbírsággal büntetik az azonos neműek kapcsolatát, míg más országokban teljes nyitottság mutatkozik az ilyen párok törvényes elismerésére. A középutat választó országok az együttélési formák megkülönböztetésével jelzik, hogy az azonos neműek kapcsolatát nem tekintik egyenrangúnak a heteroszexuálisok házasságával, így az előbbiek számára a bejegyzett élettársi kapcsolati formát teszik lehetővé. A gyermekek örökbefogadását illetően szintén meglehetősen nagy szórást találunk a tiltás és a megengedés között.²¹

A fentiek alapján kérdésként merül fel, hogy vajon a jogtudomány követi-e egy társadalmi szubkultúra által képviselt és érvényesíteni kívánt jogokat? Mint ahogyan az előzőekben is láttuk, a genderideológia képviselői az ember születési nemét – a férfiak és a nők közötti egyenlőség és egyenrangúság megteremtése érdekében – a genderrel helyettesítik. Ezzel egyidejűleg elvégezték az egyenlőség fogalmának átértelmezését is, mivel esetükben az egyenlőség a férfi és a nő kicserélhetőségét is jelenti. A gender, mint társadalmilag megalkotott szerep, a biológiai-testi adottságoktól radikálisan elszakítva tetszés szerint változtatható. Nyilvánvaló, hogy a genderideológia képviselői a változtatás igényével lépnek fel a jogrendszerrel szemben, de vajon mit kezd ezzel a törvényhozó?

A kérdésre adott válaszok alapvetően világnézetfüggők. A nem jogi definiálását nagyban befolyásolja a törvényhozó által magáénak vallott világkép. A nemiség jogi definíciójáról szóló vita valójában egyetlen ontológiai feltevésre vezethető vissza: amennyiben a nem pusztán biológia faktor és egyáltalán nincsenek veleszületett biológiai különbségek férfiak és nők között, akkor a nem csakugyan társadalmi fikció, önkényesen vagy tetszés szerint megalkotottnak kell lennie. Ha azonban ettől eltérően, a férfi és a nő közötti különbségek olyan természetes rendet tükröznek, amely legalább részben biológiai meghatározottságú, akkor a megkülönböztetés mégsem mondható irracionálisnak. Ebben az esetben a *férfiak és a nők különböznek és kiegészítik egymást* anélkül, hogy ezáltal sérülne az egyenlőség alapelve.

A következőkben a genderforradalom egyes aspektusaira térünk ki, úgymint a család fogalmának megváltoztatása, a szexuális és reprodukciós jogok definiálása, valamint a nemváltoztatás kérdése.

A család fogalmának megváltoztatása

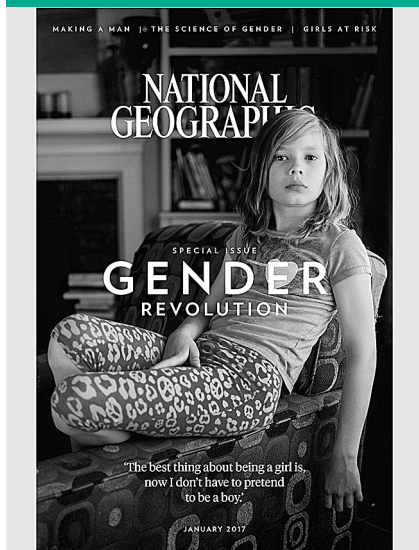
Ami az együttélési formák szabályozását illeti, az Európai Unió Alapjogi Chartája – az unión belül fennálló nemzeti szabályozásbéli különbségeket szem előtt tartva – csak ennyit mond ki: „A házasságkötéshez és a családalapításhoz való jogot, az e jogok gyakorlását szabályozó nemzeti törvények szerint, biztosítani kell.” Az idézett dokumentum a házasságkötés és a családalapítás szabályozását tagállami hatáskörbe utalja, vagyis a megoldást a nemzeti jogrendszerekre bizza. Az ENSZ Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 16. cikke, az Európai Emberi Jogok Egyezményének (EEJE) 12. cikke, a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának 23. cikke a házasságot a férfi és nő életközösségeként definiálja.

Mindezt számos uniós testület állásfoglalása megerősítette. Az Emberi Jogok Európai Bírósága egy ízben hangsúlyozta, hogy a házasságkötés jogát az

a férfi és a nő közötti különbségek természetes rendet tükröznek

21 A genderjogok országonkénti helyzetéről pontosabb képet alkothatunk az OECD *Over the Rainbow. The Road to LGBTI* (2020) című kiadványa alapján, lásd bővebben: <https://www.oecd-ilibrary.org/social-issues-migration-health/over-the-rainbow-the-road-to-lgbti-inclusion_8d2fd1a8-en>.

Globális propaganda – Különböző queer-identitásokat népszerűsítő nyugati magazinok címlapjai

EEJE-ben részes államok nemzeti jogrendszerei által lefektetett szabályok alapján lehet gyakorolni, amely lényegét tekintve az adott államnak a házasság társadalomban betöltött szerepéről vallott aktuális felfogását tükrözi, illetve annak függvénye. Az Európai Unió Bírósága az EEJE-vel összhangban szintén kimondta, hogy a tagállamok által általánosan elfogadott definíció szerint *a házasság fogalma két különnemű ember egyesülését jelenti*. Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése 2000-ben 1474. számon ajánlást adott ki az azonos nemű párok helyzetével kapcsolatban, amelyben – a tolerancia erősítését aláhúzva – nagy fokú szabadságot hagyott a részes államok jogalkotói számára annak eldöntésében, hogy mikor, milyen módon és mértékben kapcsolódnak be a szabályozási folyamatba. A fenti rendelkezések alapján számos, az EEJE-ben részes állam az azonos nemű párok számára is lehetővé tette a házasságkötést, míg mások ezt a jogot csak a különnemű párok számára biztosítják.

Az állam, az adott ország alkotmánya által megszabott keretek között, viszonylag szabadon döntheti el, hogy milyen házasság- és családpolitikát folytat, és ehhez milyen jogi eszközöket vesz igénybe. Az a tény azonban, hogy egy ország alkotmánya – a nemzetközi egyezményekkel összhangban – csak a házasság intézményének biztosít kifejezett alkotmányos védelmet, alapot teremt arra, hogy a törvényhozó a házastársak és a házasságkötést mellőző élettársak jogviszonyát eltérően szabályozza, hiszen az emberi méltósághoz való jog, mint az általános személyiségi jog egyik megjelenési formája, magába foglalja az önrendelkezés szabadságához való jogot is, amelyből nem csupán a házasságkötéshez való jog vezethető le, hanem az élettársi kapcsolat létesítése is szorosan hozzátartozik. A jogalkotónak tehát – figyelembe véve a különféle párkapcsolatok jogi rendezettség iránti igényét – lehetősége van a házasságon kívül más együttélési formákat is elismerni és törvényi szintű védelemben részesíteni, viszont ennek szükségességének és mértékének megítélése a jogalkotó diszkrecionális mérlegelési körébe tartozik.

Ebből kifolyólag a törvényhozónak lehetősége van egyrészt arra, hogy az élettársi viszonyban élők, másrészt a házastársak jogait és kötelességeit differenciáltan, eltérő módon és mértékben határozza meg. Következésképpen az sem tekinthető alkotmányellenesnek, ha a jogalkotó bizonyos joghatásokat kizárólag a házassághoz kapcsol és más egyéb együttélési formákat tartalmilag nem azonosít a házassággal. Ezzel kifejezésre juttatja azt is, hogy a házasságot és nem az élettársi kapcsolatot tekinti a család jogi fogalma alapjának.

Az előbbiekből kifolyólag egy ország alkotmánya úgy is rendelkezhet, hogy a házasságot és a családot tekinti a társadalom egyik alapintézményének, ezért azokat részesíti védelemben, még akkor is, ha a hagyományos családmodell vonatkozásában bizonyos változások tapasztalhatók. Teszi ezt azon meggyőződés és értékpreferencia alapján, mely szerint nem kíván eltérni a házasságnak attól a jogi fogalmától, amely a hagyományokban mindig is élt, és ami a jogrendben is általános, továbbá, amely a köztudat és köznyelv házasságfogalmával is összhangban van [Magyarország Alaptörvénye például így tesz – a Szerk.]. Eszerint a férfi és a nő közötti házasságot tartja értéknek, és a házastársak különleműségét tekinti a házasság fogalmi elemének. Ehhez szervesen hozzátartozik az is, hogy a házasság tipikusan a közös gyermekek születését és családban való felnevelését célozza, egyúttal a házastársak kölcsönös gondoskodásban és támogatásban élésének a kitüntetett helye.

A posztmodern dekonstrukcionista szemléletű genderideológia szerint azonban nem létezik az emberi természetben alapuló, tradicionális értelemben vett család. Legfőképpen arra törekszik, hogy a család intézménye lényegében is és szerepeit tekintve is fellazuljon vagy akár el is tűnjön, ennek jegyében pedig bátran hirdetik, hogy „sokféle család van”, köztük az „azonos nemű partnerek együttélése”. Ezzel a kijelentéssel az egyenlőség jegyében az azonos neműek élettársi kapcsolatát a házasság rangjára kívánják emelni, mivel a család tradicionális modellje szerintük természetjogilag sem igazolható. A jogalkotónak erre a helyzetre is találnia kell valamilyen megoldást.

Számos országban – így Magyarországon is – jogilag elismerik az azonos neműek élettársi kapcsolatát; ezen országokban a bejegyzett élettársi kapcsolat a feleknek lényegében a házassággal azonos jogokat biztosít, különbségek elsősorban a gyermekek örökbefogadása terén maradtak. Több ország is tudatos erőfeszítést tett annak érdekében, hogy ezt a státust megkülönböztessék a házasságtól, ugyanis alkotmányuknak a házasság védelmére vonatkozó rendelkezésével nem egyeztethető össze egy olyan jogintézmény bevezetése, amely a házassághoz a megtévesztésig hasonlít. Mindez ugyanis jogbizonytalanságot okozna. A későbbiekben a bejegyzett élettársi kapcsolaton túlmenően egyes országokban az azonos neműek házasságát is lehetővé tették (Belgium, Dél-Afrika, Hollandia, Írország, Kanada, Spanyolország). A döntés hátterében nyilvánvalóan egy másfajta jog- és családpolitikai meggyőződés áll. Azonban ki kell hangsúlyoznunk, hogy a házasság és az élettársi kapcsolatok szabályozása vonatkozásában bárhogy is döntsön egy ország, a jogi szabályozás mégiscsak személyállapotot keletkeztet, ezért az adott jogintézmény formáját a törvényhozónak mindenképpen világosan és egyértelműen kell megállapítania.

A házassági és családjogi kérdéseken kívül számos problémát jelent az azonos nemű párok anyakönyvi bejegyzése. Ebben a tekintetben is meglehetősen eltérő joggyakorlatot találunk, amely nem utolsósorban a vitás ügyekben eljáró bíró személyes meggyőződésétől függ. A Német Szövetségi Bíróság 2018. október 10-én kelt ítéletében a Polgári törvénykönyvre hivatkozva megtagadta annak a transznemű férfinak anyaként történő bejegyzését, aki a nemváltoztató műtét előtt spermadonorként szerepelt, mondván, hogy az *anya az, aki gyermeket szül*. Ezzel ellentétben a Római Fővárosi Bíróság egyik legfrissebb ítéletében arra kötelezte a főpolgármestert, hogy mindkét szülőt anyaként kell feltüntetni azoknál a gyermekeknél, akiket két nő nevel. Az ügy előzményéhez hozzátartozik, hogy a probléma akkor kezdődött, amikor az élettársi kapcsolatban élő nők anyakönyveztetni akarták gyermeküket, aki donor általi mesterséges megtermékenyítéssel született. A helyi anyakönyvi hivatal viszont a gyereket anyjaként az előbb idézett német esethez hasonlóan csak azt a nőt tüntette fel, aki a gyermeket szülte. Ezt követően a másik nő kérelemmel fordult a hivatalhoz, miszerint őt is a sajátjaként elismert gyermek anyjaként regisztrálják, amit a római főpolgármester elutasított.

Menjünk tovább a példákban! 2020 júniusában Franciaországban egy *transgender* (vagyis biológiai nemét korábban megváltoztató) szülő számára elfogadhatatlan volt, hogy biológiai neme szerint, tehát apaként szerepeljen gyermeke születési anyakönyvi kivonatában. Végül az a köztes megoldás született, hogy a „transznemű anya” anyaként bejegyezhető, ugyanakkor egyidejűleg rögzítésre kerülne nemváltoztatási műtétjének ténye is. Ezt viszont többen is vitatták, mivel a gyermek számára stigmatizációt jelentene. A kérdés megítélésében különbséget kell tennünk a nemválasztás szabadsága és a között, hogy az állam miként tartja nyilván állampolgárai nemét, vagyis azt milyen állapothoz köti. Az állam dönthet úgy is, hogy az illető nemváltoztatás előtti és utáni nemét egyaránt nyilvántartja,²² de dönthet úgy is, hogy egyetlen nemre vonatkozó adatot sem tart nyilván. Ettől elkülönül a névviselés joga, vagyis a névjog, ami egy emberi méltóságból levezethető alapjog.

az Alaptörvény a családot a társadalom alapintézményének tekinti

22 Érdemes figyelembe venni, hogy „a nemváltó műtét [...] nem vált nemet, látszólag nővé alakítja a férfit”, és fordítva. SZILVAY Gergely: A valódi nemváltás lehetetlen. *Mandiner*, 20219. december 27. <https://mandiner.hu/cikk/20191226_a_valodi_nemvaltas_lehetetlen>. (Vö. SZILVAY Gergely: Antitest-politika. *Kommentár*, 2020/3. – a Szerk.)

Szexuális és reprodukciós jogok

Az Európai Tanács képviselői a nők védelméről szóló pekingi konferencián a következő javaslatot terjesztették elő: „hangot kell adni a fiatal nők véleményének is, hiszen a szexuális élet nem kizárólag a házaseset része. Ez elvezet minket a különbözőség jogához, akár az életforma tekintetében – a családi vagy egyedülálló, a gyermekes vagy gyermektelen élet melletti döntéshez –, akár a szexuális preferenciák tekintetében. A leszbikus nők reprodukciós jogait el kell ismerni”. Ezek a leszbikus „jogok” a leszbikus szülőknek azt a jogát is magukba foglalják, hogy mesterséges megtermékenyítés útján fogadhassanak és törvényesen örökbe fogadhassák így született gyermeküket a partnerünkkel. A genderforradalom védelmezői azonban nemcsak az ilyesfajta megoldásokat pártolják, hanem az „egészséghez való jogot” is, amely azonban teljesen különvált az ember igazi egészségétől. Valójában, miközben az „egészséghez való jogot” hirdetik, amely magába foglalja a szexuális és reprodukciós egészséghez való jogot, teljesen figyelmen kívül hagyják minden ember élethez való jogát. Paradox módon ez a „reprodukciós egészség” azonban magába foglalja az abortuszt, a meg nem született emberek halálát is. Így tehát a genderfeministák által meghirdetett „új jogokat” nem lehet egyszerűen a „reprodukciós egészség” jogaira redukálni, amelyekkel, mint láttuk, tulajdonképpen a meg nem született emberi lények abortálását szorgalmazzák.

A pekingi konferencia 25. évfordulóján tartott megemlékezésen az ENSZ Nők Haladásáért Felelős Főosztály által megfogalmazott alábbi idézet felfedi mindazok gondolkodását, akik a leginkább érdekeltek abban, hogy csökkenjen a nemi tudatosság: „a családtervezési programoknak hosszú távú hatékonyságuk biztosítása érdekében nemcsak arra kell törekedniük, hogy csökkentsék a termékenységet a meglévő nemi szerepeken belül, hanem inkább arra, hogy a termékenység csökkentése érdekében megváltoztassák a nemi szerepeket.” A nyilatkozathoz csatlakozva más női jogvédő szervezetek

is arra szólították fel az összes tagállamot, hogy bárminemű szexuális orientáción alapuló megkülönböztetés nélkül ismerjék el szexuális identitásuk megváltoztatásának jogát, valamint a testük feletti rendelkezés jogát, különösen az intim kapcsolatok teremtése tekintetében, továbbá annak jogát, hogy eldönthessék, mikor és kivel kívánnak nemzeni, illetve gyermekeket felnevelni.

Pubertásblokkolók, nemváltó műtétek

Arkansas államban 2021 elején már hónapok óta heves viták zajlottak a gyermekjogok és a transzjogok védelmezői között a kiskorúak nemváltó kezelését illetően, végül 2021. április elején Robin Lundstrum republikánus szenátor kezdeményezésére a képviselőház és a szenátus az államok között elsőként itt fogadott el olyan törvényjavaslatot, amely a kiskorúak nemváltó kezeléseit, műtéteit és pubertásblokkolók használatát betiltotta és egyben bűncselekménnyé is nyilvánította. Shay Shelnett szenátor leszögezte, hogy ilyen drasztikus fizikai átalakítás ügyében csak a nagykorúaknak van joguk dönten. Asa Hutchinson kormányzó – aki egyébként a szavazáskor vétőjogával élt – a törvényjavaslatot „az amerikai kulturális háború [culture war] termékének” nevezte, mivel az új normákat alkotott a fiatalokat érintő legösszetettebb és legérzékenyebb kérdésben. Holly Dickson, az Amerikai Polgári Szabadságjogi Unió arkansasi ügyvezető igazgatója szerint a törvényjavaslat „kiszorítja a családokat, az orvosokat és a vállalkozásokat az államból, és szörnyű és szívszorító üzenetet küld a transznemű fiataloknak, akik félelemben figyelnek”.²³ Dr. Jack Turban, a Stanford Egyetem Orvostudományi Karának gyermek- és serdülőkorú pszichiátriával foglalkozó munkatársa a BBC-nek elmondta, hogy a transzfiatalok nemi megerősítő ellátáshoz való hozzáférése „következtesen a jobb mentális

23 <<https://disrn.com/news/alabama-senate-passes-bill-that-makes-sex-change-treatment-to-transgender-children-a-felony>>

a genderforradalmárok az abortusz pártján állnak

Régi rend I. – Ifjabb Pieter Bruegel *Látogatás a parasztgazdaságban* (1622) című festménye (Wikimedia Commons)

egészségi eredményekhez kapcsolódik”, így „orvosi szakértők szerint a döntésnek valószínűleg katasztrofális következményei lesznek a transzfiatalok mentális egészségére”.²⁴ A transz nemű jogvédők szintén felháborodtak a döntésen, és elítélték a törvényjavaslatot, mondván, hogy az „veszélyeztetné a transz nemű gyermekeket”, ugyanis szerintük „elszörő bizonyíték van arra, hogy a transz nemű és nembináris fiatalok identitásukban való megerősítése csökkenti az öngyilkossági kockázatot, és javítja az egészségüket is”.²⁵ Táborukat sajnálatos módon sokszor maguk az egészségügyi szakemberek is gyarapítják, akik a nemi identitás zavarban szenvedő gyermekek szüleit a kezelések elfogadására buzdítják.²⁶ Mindezek ellenére további 16 állam veszi fontolóra az arkansasihoz hasonló döntés meghozatalát.

Egy transz nemű fiatalok kezeléséről szóló amerikai orvosi tanulmány szerint a nemi diszfóriában szenvedő transz nemű gyermekek és serdülők az Egyesült Államokban kevésbé részesülnek megértésben. A nemi inkongruencia miatt tartós szorongásra, depresszióra, számíthatnak, de fokozott veszélyt jelent számukra a HIV-fertőzés, az öngyilkosság és a droghasználat is. Ezért a nem-átalakító orvosi beavatkozás célja a nemi diszfória enyhítése és a lehetséges fenyegetettség elkerülése. Talán éppen ezen gondolatok jegyében Kalifornia államban az Egészségbiztosítási Felügyelet vezetője, Ricardo Lara 2020 végén kezdeményezte az egészségbiztosítási törvény módosítását, mégpedig abból a célból, hogy a nemi diszfóriával, depresszióval és öngyilkossági gondolatokkal küzdő transz nemű és nembináris (TGNB) serdülőkötől az egészségbiztosító társaságok ne tagadhassák meg a női–férfi mellkasi rekonstrukciós műtétek finanszírozását. Lara szerint a normális női mellszövet egyenesen „veleszületett hibák által okozott rendellenes testszerkezetnek” (!) minősül, ezért az egészségügyi biztosítási szolgáltatóknak vállalniuk kell a fiatalok transzgender páciensek műtéti költségeinek kifizetését. A pontosabb jogi illeszkedés érdekében az ilyen típusú beavatkozásokat „kozmetikaiból” átsorolták „helyreállító” kategóriába. A változtatást kifogásoló gyermekjogi ügyvédek véleménye szerint

24 <<https://www.bbc.com/news/world-us-canada-56657625>>

25 <<https://disrn.com/news/alabama-senate-passes-bill-that-makes-sex-change-treatment-to-transgender-children-a-felony>>

26 Lásd bővebben: Jason RAFFERTY et al.: Ensuring Comprehensive Care and Support for Transgender and Gender-Diverse Children and Adolescents. *American Academy of Pediatrics*, 2018/4.

mindez „erkölcstelen, kizsákmányoló és megvetendő próbálkozás arra, hogy még gonoszabban kihasználják a gyermekeket a genderideológián keresztül”. Sőt, Kara Dansky, a Jogi és Jogalkotási Bizottság globális női emberi jogi kampányának elnöke is hasonló értelemben nyilatkozott, amikor kijelentette, hogy az efféle eljárás „a női test orvosilag felesleges megcsonkítása egy olyan ideológia oltárán, amely megpróbálja tizenéveseinkkel agymosással elhitetni, hogy sérülten születtek”.²⁷

A fentieket és egyéb – mentális betegségekkel, kutatási eredményekkel összefüggő – tényeket figyelmen kívül hagyva sajnálatos módon a gyógyszeripar, a közösségi média és az LMBTQ-aktivisták olyan narratívát táplálnak, amelyet a gyermekek, az orvosok és a jószándékú szülők is lelkesen fogadnak, s együtt vallják, hogy minden problémát meg lehet oldani egy pirulával. Erre többek között az is rácsafol, hogy 2020 decemberében a brit felsőbb bíróság úgy határozott, hogy a 16 éven aluli, nemváltoztatást fontolgató tinédzserek nem elég érettek ahhoz, hogy pubertásblokkolók szedése mellett döntsenek. A Legfelsőbb Bíróság 2021. március 26-án hozott ítélete szerint a jövőben ilyen kezelések csak szülői hozzájárulással lehetségesek. Ezzel kapcsolatos kérdéseket vet fel annak a kanadai apának az esete, akinek 13 éves lánya nemváltó műtéten és hormonkezelésen esett át. Az apa több ízben is bírósághoz fordult, hangsúlyozva, hogy a szülői beleegyezéshez az apa és az anya együttes hozzájárulása szükséges. Az anya ugyan támogatta a kezelést, viszont a továbbra is tiltakozó apát a Legfelsőbb Bíróság arra figyelmeztette, hogy családon belüli erőszaknak fogja tekinteni, ha a kezelés elkerülése céljából további nyomást gyakorol lányára. A bíróság azzal érvelt, hogy a kezelés apai ellenzése olyan törést és fájdalmat okozott az egyébként szeretetteljes gyermek–szülő kapcsolatban, ami nem szolgálja a gyermek érdekeit. A bíróság azt is elrendelte, hogy a jövőben lányára vonatkozóan csak férfira utaló névmásokat használjon. Az ügy előzményéhez az is hozzátartozik, hogy a lány „átalakulása” állítólag az iskolában kezdődött,

ahol pro-transzgender oktatási anyagokkal találkozott. Mivel nemi diszfóriától szenvedett, az iskola elkezdte férfi névmásokkal szólítani, és szülei tájékoztatása nélkül még új nevet is kapott. Végül az apa „államilag szponzorált gyermekbántalmazással” vá-

dolta a kormányt, mondván, gyermeke már sohasem lesz egészséges, örökre mély hangja marad, arcszörzetét borotválnia kell és soha nem lehet gyermeke. Végül a bíróság a korábbi ítélet megszegése miatt hathónapos letöltendő szabadságvesztésre és mintegy 30 ezer dolláros pénzbírság megfizetésére kötelezte az apát.²⁸

Scott Newgent, a 48 éves „transznenű férfi” saját történetét megosztva adta közre azokat a szenvedéseket, amelyeken nemváltó beavatkozás során ment keresztül: „A műtétet követő 17 hónapban – amikor a pusztán túlélésem volt a tét – rájöttem, hogy a transznenű egészségügyi ellátás kísérleti jellegű, és hogy az orvosi ipar széles körben ösztönzi a kiskorúakat az átalakító műtetre, részben a zsiros haszonkulcs miatt”.²⁹ Newgent vallomásában csalódottságának adott hangot, és azt is szóvá tette, hogy a kezelést megelőzően orvosaitól nem kapott mindenre kiterjedő tájékoztatást, amelynek ismeretében nem vállalkozott volna a terápiára. Egy másik egykori nemváltó, Abigail Shrier kezelése eredményét így összegezte: „Hét műtét, tüdőembólia, stressz által kiváltott infarktus, szepszis, 17 hónapos visszatérő fertőzés, 16 körös antibiotikum-kúra, három hétig napi háromszoros intravénás antibiotikum, karrekonstruktív műtét, tüdő-, szív- és húgyhólyag-károsodás, álmatlanság, hallucinációk, PTSD, egymillió dolláros orvosi költség, valamint az otthon, az autó, a karrier és a házasság elvesztése”.³⁰

27 <<https://www.christianpost.com/news/calif-insurance-cos-must-cover-breast-amputation-for-minors.html>>

28 <<https://www.massresistance.org/docs/gen4/21b/Rob-Hoogland-given-prison-sentence-fined/index.html>>

29 <<https://www.newsweek.com/we-need-balance-when-it-comes-gender-dysphoric-kids-i-would-know-opinion-1567277>>

30 A kezelés során szerzett tapasztalatait Abigail Shrier a *Visszafordíthatatlan rombolás. A lányainkat elcsábító transzgender örület* (2020) címmel írt könyvében összegezte, amit később a *The Economist*, a *The Times* és a *The Sunday Times* is 2021 egyik legjobb könyvének választott. Ennek ellenére az Amazon a könyv reklámozásához nem járult hozzá.

a genderideológia a globális kormányzat követelménye

Régi rend II. –
Buick-reklám 1964-ben
(Ultra Swank Flickr Group)

Összeségében megállapítható, hogy sem a nemváltó műtét, sem a hormonkezelés nem változtatják meg és nem is törlik ki a velünk született kromoszómaállományt, amely minden sejtünkben megtalálható, s mint ilyen meghatároz bennünket. A hormonkezelésen vagy nemváltó műtéten átesett személyek természetes utódnemzésre alkalmatlanná válnak, következésképpen esetükben a gyermekvállalás csak örökbefogadás vagy béranyaság útján jöhet létre. Viszont azt is hangsúlyozzuk, hogy ezek a kezelések viszonylag újak, így azok mellékhatásairól nem rendelkezünk elegendő tapasztalattal.

KÖVETKEZTETÉSEK

A genderideológia társadalmi meghonosítása mára már követelmény a globális kormányzat részéről. Ebből kifolyólag óriási nyomás nehezedik az egyes országok kormányzatára. Az elvárások szerint a társadalomnak és a kormányzatnak meg kell szabadulnia a nemekre és a sztereotípiákra épülő szerepektől, és egy „új egyenlőség” jegyében le kell bontania minden kulturális és jogi különbséget a férfiak és a nők, a heteroszexuálisok és az LMBTQ-személyek, a hagyományos család és a „család minden formája” között. Véleményünk szerint az Európai Unió szervei és annak képviselői az LMBTQ-jogok elfogadását erőszakos diktátumként akarják rákényszeríteni a józan ész és saját értékrendjüket képviselő országokra. Az olyan, főként tradicionális értékeket valló volt szocialista országok, mint Csehország, Lengyelország, Magyarország és Szlovákia, bő három évtizede szabadultak a Moszkvából irányított rezsim diktatórikus uralmától. Éppen ezért az említett országok különös érzékenységgel reagálnak mindarra, amit manipulatív módon külső hatalmak akarnak rájuk kényszeríteni. Természetesen mi is kiállunk az emberi jogok alapvető védelme mellett, de nem fogadhatjuk el mindazt, ami a keresztény értékrenddel és a józan ésszel ellentétes. A diszkriminációmentességre való hivatkozással sem fogadhatunk el olyan zűrzavaros ideológiákat és eszméket, amelyek nevében gyermekeinket akarják megcsonkítani, és jövőbeni boldogulásukat teszik tönkre. Meggyőződésünk szerint erre az Európai Unió keresztény értékrendet valló alapító atyái sem köteleznének bennünket. ■